

ČERNÍ A BÍLÍ.

Od V. P. Ledvéva.

(Dokončení se str. 7.)

Zámek byl liduprázdný a ponurý, což se nijak nesrovnávalo s výzobou města a se zástupy svátečně vystrojenými. Nebylo divu, že všichni účastníci procesí pohlíželi na ponuré stavení s jistým strachem.

Procesí došlo před zámek, z něhož vyjel vysoký rytíř na černém nátušském koni.

Za ním blýstl se dlouhý řad kopí.

Rytíř byl nobil Donati, hrůza Florencie, který již mnohokrát způsobil srození, rušil zákony, prosmích měl signoria, zloupil domy měšťanů a unesl jejich ženy a deery.

Když Donati vykonal velkou službu Florencii. V bitvě s Arentiněi při Campaldině měšťané ztratili hlavu a začali ustupovat. Hrozila jim úplná porážka. Ale Donati udeřil se zoufalou odvahou na nepřítel, strhl příkladem svým Florenciany a dovedl je k vítězství.

Předtím léta. Jméno Donatiho ve Florencii počali vyslovovat všichni s klatbou. Jeho nepravostí, zbjnostmi, zoufalá odvaha a surovost neznaly meze. Nenáviděli ho i měšťané i lid, ba i mnozí ze strany "černých".

Ale takovou moči působí skvělý zjev, že když statná postava nobilova v lesklé zbroji, na koni, který stál tise zlatých, objevila se v ulicích města, když jeho, byť hrdé a příkré, přece krásné oči shlédly k lidu, když jeho mužná tvář ryze římského typu se ukázala v zástupu — všichni ho vítali hlasným pokřikem a leda jen neodvážlivější ho měli hroznými pohledy a šeptali klatby.

Nobil stanov mlčky před svým vojem, hleděl na procesí, jež ho míjelo. Měl krunýř vykládaný zlatem — práci toho druhu nazývali "tausia". Malý štít z volské kůže visel mu u sedla. Za pasem trčel mu benátský mečik s točenou rukojetí, zvaný tehdy "langue de

bocuf." V pravé ruce Donatiho blýstl se meč.

Jeho voj skládal se z divokých, boji zvyklých condottierů. Nobil dal přejíti duchovenstvu, signorovi i cechům. Ale když došel k němu dav měšťanů s Vibri Cerechim, hodl koně ostruhami a vrazil v neozbrojené řady, bil mečem v pravo, v levo. Zdvihl se křik... Condottieri vrhli se za nobilem, rdousili ženy, loupili skvosty, zabíjeli.

Donati prodrál se k Vibri Cerechimu, který se ještě nevzpamatoval z úleku a již měl meč nad hlavou... Nicolo Cerechi vrhl se před otec, aby ho bránil, ale klesl k zemi a roztočil lebkou.

"Bílí" konečně odrazili Donatiho. Se všech stran sblhal se lid, všude bylo plno hluku a pokřiku. Nobil, spokojený a výsledkem výpadu, dal znamení svým a "černí", seřadivše se v pravidelné řady ustoupili do zámku. Brána jeho zapadla.

V rozptýleném a krvavě zbitém zástupu "bílých" Vibri Cerechi kral nad mrtvolou svého syna. — Kolem ležely mrtvoly žen, matky hledaly těla svých dětí, zdupaných kopyty koní. A všemi ulicemi znělo hrozný hněv lidu.

Z temna blízkého chrámu vyšli Cimabue a Giotto.

— Mistře! pravil rozechvěným hlasem Giotto, ukázav na mrtvoly, — Neni to posledná kapka, o které mluvil Dante?

Staře mlčky přisvědčil.

Přeshly dva dny.

V zámku Rosseliniho zase se sešli všichni "černí". Domaél pán — vysoký, neobyčejně oškřivý nobil, proslulý svým bohatstvím a svou nešlechtností, pozval své druhy na svatbu.

Carlo Donati, penězník Frescobaldi a řada jiných hostů seděli kolem hodovního stolu.

Zařízení zámku bylo nádherné. Šlechtici, jež kroniky opěch dob nazývají "zločinci, prostopákníky, původci všeho lidského neštěstí, lidé, kteří šlapali zákon" — ti šlechtici neznali hranic v přepychu. Rosselini nepromřhal ještě

rodinně bohatství a mohl žiti rozmafile.

Zlaté nádobí blýstělo se na stole. Číše všech tvarů zdobené byly jemnými rytinami a vykládaním. Lahve, jež měly zvifecí podoby, podivně ospané kameny, byly plné vína. Rozličné poháry byly v rukou hostů: zlaté, stříbrné, ze slonoviny, z drahého dřeva, z kokosových ořechů, z rohovníny... Hosté jedli uměle připravená jídla rovné prsty, neboť v dlíček se tehdy ještě neužívalo. — Každý kavalír a každá dáma měli jeden společný přibor. Rovněž dle zvyku tehdejšího pili z jednoho poháru.

Hostina se končila. Na stole stálo pečivo, pařtíky se zlatými a stříbrnými ozdobami; víno teklo proudem.

Šlechtie Donati rozohněný výnem proklínal "bílí", hrozil Florencii, chvástal se. Rosselini vyměňoval zdrvořilosti s penězníkem Frescobaldim.

— Zazpívejme si! Zazpívejme! křičela mládež.

Kterýsi z mladých nobilů vzal několik akordů na malé loutně a zazpíval píseč, oblibenou u "černých":

"Vím sladce opojený "bílý" měšťák čimá; "černý" šlechtie žemu jeho zatím v náručí jímá."

Najednou z předveří bylo slyšet hluk. Pěsň zmřkla.

— Co to? vzkřikl Rosselini.

— Posel ze signorie k nobilům! ozval se čísi mužný hlas.

Nobil vyskočil ze zástolu a vrhl se ke dveřím a oknům.

Rosselino kinul sluhům. Donati dohýl meč. Bylo však již pozdě. Zámecká stráž ležela na valech, svázaná a odzbrojená. Zámek byl nenadále osazen kolika tisíci měšťanů.

Ve dveřích stál Dante Alighieri se svými přáteli. S hnusem hleděl na zpité shromáždění nobilů. Za ním blýskala se zbraň měšťanů.

— Nobili! pravil Alighieri: — signorie vypovídá vás z Florencie! Vaše boje s "bílými" hubí město.

Vieri Cerechi a jeho strana již se podrobili výroku priorů signorie a odecházejí z města... Já jako nový prior signorie jsem vyslán oznámit vám váš osud. Nobile Donati! Rosselini! Frescobaldi, všichni jste vyhnanci. Protivít se bylo by marno. Podrobt se!

Nastalo hrobové ticho. Všichni, ba i sám odvážný Donati, jakoby se báli tohoto vysokého muže s bílou tváří, oděného v černý šat. Druh po druhu nobili pokorně opouštěli sál. Jen dosot koňských kopyt přerušoval ticho.

Mladý Giotto s nadšením, skoro zbožně hleděl na Alighieriho, na jeho energiiou tvář. Možná, že v tom okamžiku zrodil se v mysli naděného umělce úmysl, ohrázit na plátně podobu velikého básníka a velikého trpítele za otčinu.

A mladý umělec vykonal svůj úmysl: vymaloval portrét Danteho na jedné z fresek ve dvoře florenských podestů. Freska ta přožila věky a domd svědčí o velikém nadání Giottovu.

Brunetto Latini a Cimabue rovněž obdivovali Danteho.

— Alighieri! zvolal šedivý stařeček: — jsi voják!

— Dosti, příteli, pravil Dante s tichým úsměvem: — to, co zdá se, že jsem já vykonal. — chýstalo se ve skutečnosti již dávno.

— Dante Alighieri! otčina tebe nedosene! pravil Cimabue hlasem, jež se těšal pohnutím.

Dante se trpen usmál.

Předpověď Cimabueho se splnila. Po nedlouhé době byl Dante Alighieri vypovězen z rodného svého města tlemi Florentany, které osvobodil od nobilů.

INTERNATION HARVESTER COMPANY

odpovídá na fakta, prohlášená o hledně útoky v nepodpsané tak zvané "Townsend" zprávě.

Během minulých právě měsíců byly rozšiřovány zprávy ohledně International Harvester Company, které vesměs mají původ ze zpráv učiněné před pěti lety příručím státního návladního, Townsendem, jak důkladným vyšetřováním bylo zjištěno.

International Harvester Company předložila Stanley komitétu ve Washingtonu zevrubnou a různou odpověď, v níž jest vyčteno, že důvody a závěry tak zvané "Townsend zprávy", spočívají na zcela nepravdivých udáních dobře známých faktů.

"Townsend zpráva" prohlašuje, že monopol hospodářských strojů byl založen, protože "International" jest majitelkou patentu na všechny nejlepší typy uzlovačů.

Pravdou jest, že patent nebyl vydán na žádnou z kterýchkoli částí jakéhokoliv druhu uzlovačů od roku 1896, kdy Appleby-ův patent vypršel.

Ani v přítomné době není žádná podstatná část vazáků patentována. Mnohé prvotní patenty zanikly rokem 1896 a žádné zdokonalení zmíněné části stroje nebylo podstatně patentováno od roku 1891 — před dvaceti lety.

Platnost patentu trvá — jak známo — jenom sedmáset let.

Že takových patentů nestává, je známo každému výrobci hospodářských strojů, a zdůrazněno je nyní tím, že jiní výrobci, v nichž je zahrnut i "The Minnesota State Prison", nedávno zcela přesně napodobili modely International Harvester Company.

Townsendova zpráva udává, že všech různých typů vazáky, prodané International společností — výjma tří — "Deering", "McCormick" a "Osborné", bylo již zpracováno, a že na ostatních se již nepodnikají opravy.

Toto udání jest notoricky a úplně nepravdivé.

Opravy "Minnie", "Buckeye" a "Keystone", ačkoli tyto druhy nebyly vyráběny již bez mála deset let, byly a dosud jsou prováděny International společností.

Ačkoli zpráva udává, že vazáky "Champion", "Plano" a "Milwaukee" přestaly býti vyráběny, pravda jest, že byly od roku 1902 a jsou dosud vyráběny International společností a všeobecně se prodávají v celých Spojených Státech. To je dobře zná-

me farmářům a obchodníkům. Zaloba "zprávy" na "provázkový trust" postrádá všeho podkladu.

International jest ve stálé a různé soutěži s Plymouth Cordage Company a s půl tuctem jiných menších továren na provazy, ale též se sedmi státními trestnicemi, kde se provázky k vazacím vyrábějí.

Od té doby, co International byla založena, ceny provázků k vazacím trvale klesly, a klesnutí mezi r. 1902 a 1911 obnáší 40 procent.

Zaloba, že International potlačila soutěž v hospodářských strojích, jest rovněž nepravdivou. International měla neustále a dosud má silnou konkurenci firm Johnston, Walter A. Wood, Acme a Adrian-Platt Company v prodeji vazáků a sokaček.

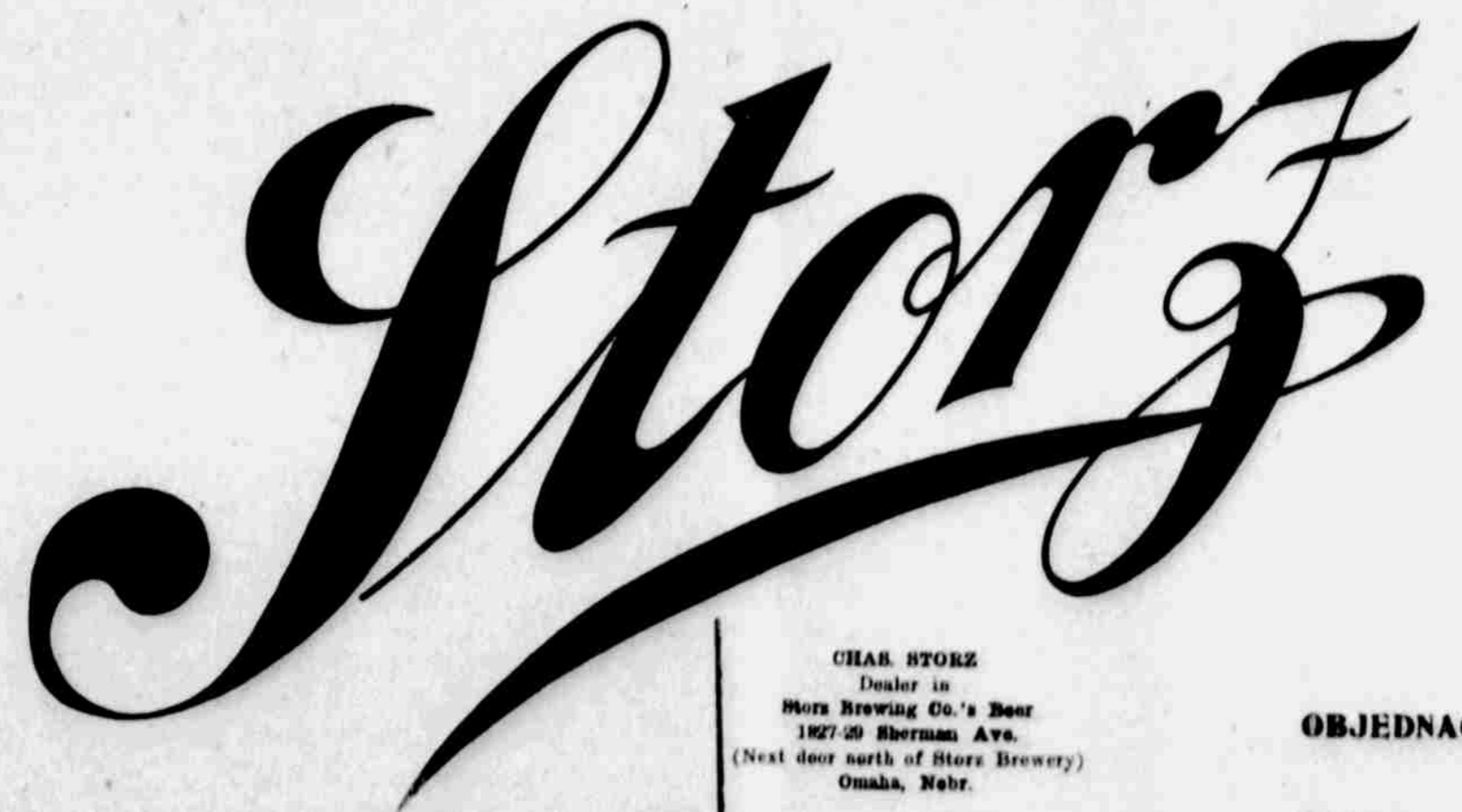
Nedávno dvě velké výroby zahájily obchod, zatím co minnesotská trestnice nutí volnou práci a privátní kapitál k soutěži a trestnickou práci a veřejnými fondy ve výrobě hospodářských strojů a provázů.

"Townsend zpráva" opakuje neustále nepravdy, že vazáky se prodávají přes moře levněji než doma. Vyšetřováním governmentu Spoj. Států z roku 1909 bylo zjištěno, že farmáři američtí platí za šestiválcový vazák přibližně asi \$125.00, zatím co týž stroj prodává se ve Francii za \$173.70; v Německu za \$203.00; ve Švédsku za \$160.80; ve Velké Británii za \$135.16.

Přes to, že material stoupl v ceně více než o 30 procent, a mzda více než o 17 procent, International nezvýšil cenu vazáků až teprv před třemi roky. A pak zvýšení obnášelo jen 7 procent. Toto však následkem snížení ceny za materiál, bylo vyváženo oznámením snížením 5 procent pro rok 1912, ačkoli cena práce stoupla o více než 26 procent.

Novým předplatitelům na "Pokrok" nabízíme za první I. ročník "Česko-Amerického Vesníka" za doplatek pouhých 25c. Přihlaste se co nejdříve!

Chcete-li nejlepší pivo na západě, objednejte si

Triumph Beer

STORZOVO PIVO vaří se z nejlepšího ječmene, sladu, českého chmele žateckého a čistě artemizové vody. Získalo nejvyšší ceny na třech mezinárodních výstavách a je dnes nejoblíbenějším pívem v zamismissippských státech. Vaří se ho a prodává daleko více než kteréhokoli jiného piva na střed. Západě. Stojíte-li o jakost, čistotu a výbornou chuť při pití piva, pak vás to naleznete při pivu Storzovu. Nelze-li vám Storzovo pivo dostat v místě, pak vyplňte objednací lístek. Za správnou dodávku se ručí.

OBJEDNACÍ LIŠTEK:
CHAS. STORZ
Dealer in
Mora Brewing Co.'s Beer
1827-29 Sherman Ave.
(Omaha, Nebr.)
Gentlemen:—Enclosed find.....dollars, for which please ship me,
via.....
Name.....
Town.....State.....
Cases, 6 dozen large bottles, Storx Triumph Beer, at \$9.00 per case
Cases, 10 dozen small bottles, " " " " at 10.00 per case
Cases, 2 dozen large bottles, " " " " at 3.45 per case
Cases, 3 dozen small bottles, " " " " at 3.45 per case
Prices, F. O. B. Omaha
Koupíte spět od Vás avoj prázdnej lahve a zaplatíte za dopravu. Nebo je taky připočteme k dobru na Vašem účtu, jakmile je obdržíte a spočítáme. Zpětnou dopravu hrađíme.
Měly se 6 tucet prázdnejch veľkych lahví.....\$2.25 | Měly se 2 tucet veľkych prázdnejch lahví.....\$1.20
Měly se 10 tucet malých prázdnejch lahví.....2.50 | Měly se 3 tucet malých prázdnejch lahví.....1.20
Sázka za neobdrané lahve: velká 37 1/2c, tuze; malá 23c, tuze. Prázdnej lahve (bez lahví) 45 centů.
Připomenutí: Ke každé objednávce přiložte obnos a sázka ihned s odesláním.

Veškeré objednávky adresujte na Chas. Storx (Consumers Distributor) 1827-1829 Sherman ave., OMAHA, NEB.